

Három életem volt, mint a
bal felső hetesnek.
Az utolsó apránként hagy el.
Letöredezik, ahogy a leprást
elhagyják az ujjai.
Nehogy most összezárjon!
Valahogy furcsán néznek rám,
mintha mindig így járnék,
tátva tartott szájjal,
fogamból kiálló három tűvel,
szégyenkezően iparkodva
a folyosóvégi röntgen felé.
Remélem, jók lesznek.
Jó magasra kellett felmennem
mind a hárommal.

Mind a hárommal...
Istenem,
melyik volt az üdvösségem?

Vojnits Imre

A FANYAR UTÓD RÍMEI

Szülessen hát egy Vojnits asztalán is
valami kosztolányis.
Hisz egy vagy más üköm könnyen veled
közös lehet.

Lóháton járt, felért füléig a
kukorica,
s széles tornáccal várta ott a Szállás.
Rég volt. Ma már más.

A drága Bácskát elnyelte a buja
étvágyú Szerbia.
Hiszen tudod. Te is megérted azt – ám
mi jött még aztán!

Mint vélekednél, mivel magyaráznád,
hogy így irtják, gyalázzák,
igen, az Embert egy *ióta*
miatt, mióta?!

Hallgatsz. Elutaztál te messze, mindörökre,
nem gondolsz sem görögre, sem törökre.
A filozófiád bevált, bevált.
Játszol. Halált.

KÉK DUNA

Fényes vaspályán villamos csörömpöl,
emitt piros, amott sárgás kocsik,
a keréksor csikorog egy kicsit,
hol a sín fél-ovált hasít a körből.

Kávéház, resti habzanak a sörtől,
a hordár felhörpint egy Pilzenit,
a rakparton a rácponyot sütik,
míg Zwack felbukkan a vízből, a zöldből.

Úrlovar, verkli, rezesbanda, Burg,
koszorúslányok, szoborkoszorúk,
nyitott hintókban mint a pincs, a dámák.

Abbázián is túl Csontváry föst,
és meggyilkolták a trónörököst.
A végén még a Vurstlit is bezárják.